

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbori.

Štajerski.

Namesto jedne velike debate, katera se je z nemške strani napovedovala, bosta letos v deželni zboru kar dve. Boj za Celje bo hud, zakaj levičarji bodo trobili z nacijonalci v isti rog, da ne izgubé svojih mandatov, srdit zajedno pa zanimiv bo boj za podporo „Südmarke“. Namen tega društva je znan. S pomočjo pruske marke hoče društvo pregnati slovenskega kmeta in naseliti na slovenskih tleh nemške koloniste, da pomore tako zgraditi nemški most do Adrije. „Südmarka“ je torej bojno društvo par excellence, z očitno agresivno tendenco.

To društvo se je že lani obrnilo na deželni zbor in prosilo podpore iz deželne blagajnice. Nemški poslanci bi bili to podporo radi dovolili, a zmanjkalo jim je poguma. Deželni bremen ne nosijo samo Nemci ampak tudi Slovenci in da bi se slovenski davki porabljali zoper Slovence, da bi se s temi denarji podpiralo društvo, ki s cinično odkritostjo priznava svoje tendence, tega slovenski poslanci ne le da ne bodo nikdar pripustili, proti takemu postopanju bi protestovali na najslavesnejši način, kar jih je, z i z s t o p o m iz deželnega zbora.

Tega pa se boji vlada, tega se boji nemška večina. Zato je deželni zbor lani odklonil prošnjo „Südmarke“ za podporo.

Letos se je društvo zopet oglasilo s tako prošnjo in nemški nacijonalci agitujejo na vse pretege, da bi se „Südmarki“ dovolila podpora. Agitujejo zatagadelj, da bi levičarjem izpodkopali zaslonbo pri volilcih, a vzlic temu ni upanja, da bi „Südmarka“ dobila zahtevano podporo. Finančni odsek je že sklenil predlagati, naj se prošnja za podporo „Südmarki“ odkloni. Vsled tega silna razburjenost v taboru nacijonalcev; razburjeni so tudi nekateri levičarji. Z vseh strani se čuje napoved, da se o stvari uname velika debata...

Slovenski poslanci gledajo vse te priprave povsem ravnodušno, trdno odločeni, da takoj izstopijo iz deželnega zbora, če bi ta prusofilski „Südmarki“ dal kako podporo.

Goriški.

Deželni zbor goriški je imel minoli teden zopet kratko sejico. Zbralo se je devetnajst poslancev. Dež. glavar je naznanil došle vloge in prošnje, potem pa je posl. dr. Grča interpeloval vlado zaradi nemških zapisnikov pri prvotnih volitvah za dopolnilno volitev jednega poslanca v deželni zbor goriški meseca avgusta 1894. l. Pri teh volitvah so vladni komisarji podpirali volilne komisije s tem, da so soboj prinesli kamnotiskane zapisnike, katere so le popolnili in dali članom volilnih komisij, da so jih podpisali. Ti zapisniki so bili vsi spisani jedino v nemškem jeziku. Uprla se je samo volilna komisija v Šempasu ter tudi dosegla, da se je napravil slovenski zapisnik; v Čepovanu se je vladni komisar, ko se je volilna komisija branila podpisati nemški zapisnik, izgovarjal s tem, da ima s soboj za vse občine jednake obrazce, v Lokavcu pa je rekel, da je slovenske obrazce — doma pozabil. Druge volilne komisije so se molče udale moraličnemu pritisku vladnega funkcionarja.

Dnevni red je bil jako kmalu rešen. Posl. Verzagnassi je poročal o premembi cestnega zakona, posl. Pajer pa je čital kratko in skromno poročilo o volilni pravici učiteljev, končno pa je še posl. Abram poročal o podpori korminskemu cestnemu odboru.

Gospod poslanec in deželni odbornik dr. Abram je jako pošten in vsega spoštovanja vreden mož, tudi naroden je, vender se ni moči prečuditi njegovemu postopanju. Interpelacijo posl. dr. Grče, v kateri se protestuje proti usiljevanju nemščine in zahteva, naj se vselej in povsod spoštuje jezikovna ravnopravnost, je podpisal tudi gospod posl. dr. Abram, svoje poročilo pa je sestavil v laškem jeziku. Ako bi to storil kak poslanec, ki goji na dnu svojega srca razne aspiracije, za katerih uresničenje bi mu mogla vlada in laška stranka kolikor toliko pomoči, bi se ne čudili, da pa dela to dr. Abram, o katerem ve ves svet, da nima višjih ambicij, to nam je do cela neumevno.

Koroški.

V sobotni seji se je predložil nasvet jubilejskega odseka gledé praznovanja petdesetletnice cesarjevega vladanja. Odsek predlaga, naj se iz prostovoljnih doneskov in deželnih prispevkov ustanovi „Cesarja Franca Jožefa hiralni zaklad“. Dežela naj za ta zaklad daruje 50.000 gld., kateri znesek bode plačati v štirih letnih obrokih po 12.500 gld. Dež. zbor je potem rešil razne manj važne predloge.

V Ljubljani, 21. januarja.

Novi lordi. Povedali smo že, da je vlada imenovala 24 novih lordov in konstatovali, da se prav z ozirom na koalicijski princip ni imenoval noben Jugoslovan. A imenovanje novih lordov je tako interesantno, da ga se moramo še jedenkrat dotakniti. Po § 5. naše ustave se imenujejo za člane gospodske zbornice „odlični možje, ki so si pridobili zaslug za državo ali za cerkev, za znanost ali umetnost.“ Mej novimi lordi so v zmislu ustave — če sodimo jako liberalno — taki odlični možje samo prof. Albert, markí Bacquehem, prof. Czyhlarz, baron Gautsch in baron Lemayer; nekaka polovičarja sta vitez Schöller in prof. Wiederhofer. Glede ostalih 17 imenovanih pa še oficijelni biografji ne vedo povedati ni najmanjše zasluge; njih biografije se bero kakor policijski zgláševalni listki. Naj navedemo samo jeden vzgled: o novem lordu grofu Karlu Aichelburgu se bere: „Grof Karl Aichelburg, c. kr. komornik, ima naslov baron Bodenhofskega in Greiffensteinskega; rojen je 6. marca 1826., leta 1850. se je poročil z grofico Marijo Ano Fuchs; navadno prebiva na gradu Schiltern na Dolenje Avstrijskem.“ To je vse; o zaslugah ne duha ne sluha. Manj kakor ta novi lord sploh ne more nihče v 70 letih storiti za državo ali za cerkev, za znanost ali za umetnost. Druga biografija slóve: „Ferdinand baron de Fin, rojen 19. januarja 1835 v Novi vasi na Češkem. Oče njegov, ki je umrl leta 1887., je bil major v angleški legiji, potem gozdarski nadzornik in mirovni sodnik na Kapu.“ Po tej oficijelni biografiji bi bil morda oče novega lorda zaslužil, da postane član kapske gospodske

Listek.

„Trubadur.“

Operav štirih dejanjih. Spisal S. Cammarano. Uglasbil Giuseppe Verdi. Poslovenil A. Štritof. Dirigent g. Hilarij Benišek. Prva predstava v slovenskem gledališči dne 18. januarja 1895.

Od več nego poldruzega sto oper, s katerimi je preplavila laška četvorica Rossini, Bellini, Donizetti in Verdi odre vsega omikanega sveta, je „Trubadur“ najpopularnejša, in jedina on in Rossinijev „Barbir“ ne bodeta zginila z repertoira. Nehoté človek premišljuje, kaj daje temu navidezemu banalnemu delu toliko trdoživost. Pravo morda je, da je Verdi z lahkimi sredstvi brez daljnih argumentacij dosegel to, kar je Rihard Wagner tudi teoretično proglasil za težnje svojih glasbenih dram, namreč uplivanje na občno čustvo. Slikoviti kostumi in menjajoča se zanimiva scenerija za oči, prijetne, lahko doumne in pomnjive melodije in mestoma karakteristična orkestracija za uho, kupičenje drastičnega dejanja za domišljijo, največ pa srečna snov, ki kakor nobena druga pospešuje iluzijo, so panaceje, ki dajó „Trubadurju“ večno mladost.

Z nezavedno elementarno silo upliva na slušatelja neposredna zveza, ki je mej glasbo in snovjo; kajti, ako si sploh moremo koga misliti, ki s pes-

mijo razodeva svojo ljubezen, svojo tugo in svojo radost, ki pojoč stopa na bojišče in na morišče, bili so to trubadurji. Vsa doba po prvih križarskih vojskah je nekako hiperestetično nadahnela, in od te „romantične dobe“, katere pravi živelj so trubadurji, rabimo izraz „romantično“ še dandanes za psihopatične pojave lažje vrste. Kakor je naš čas na svoj prapor zapisal socijalni boj v svoji mnogovrstni obliki; kakor je bila vera bojni krik šestnajstega veka, tako je bilo geslo za dobo trubadurjev „pesem in ljubezen“ — in to sta življa glasbe in poezije. Zato imajo tudi „romantične“ opere najtrajnejši uspeh: „Trubadur“ kot tipus vročekrvne južne, „Lohengrin“ kot zastopnik srednjeevropske viteške in „Čarostrelec“ kot uprizoritev idiliško mirne romantike.

Usiljivi pristaši moderne godbe o „Trubadurju“ radi posmehljivo pišejo in govoré. Res pa je, da je treba uživati „Trubadurja“ celotno in brez daljnih refleksij in da se ni varno spuščati v natančno analizo njegove godbe. Od situacij je karakteristično uglasben samo prizor pred ječo, in od oseb sta jedino dobro označena utelešena pesem „trubadur“ in osveteželjna Azucena, h katere bistvu pa temni kolorit glasú ravno tako pripada kakor usodno grozeče oko, in strastno nervozna igra. Morda mojster Verdi, ki jo je na stara leta krenil na nova pota, ravno tako

malo ceni svoje najbolj razširjeno delo, kakor je R. Wagner zametal svojega Rienzija in celo Tannhäuserja — a s Trubadurjem bo živelo Verdijevo imé, ko „Aida“, „Otello“ in „Falstaff“ uže davno več ne bodo stopali na oder.

Predstava te za naš oder nove opere je bila lep dokaz pridnosti in izvedenosti gospoda kapelnika Beniška in zmožnosti naših pevcev. Gospica Leščinska (Leonora), v patetičnih mestih prava primadonna assoluta, je s presenetno lahkoto in spretnostjo zmagala vse koloraturne težkoče te partije. Ž njo vred gre glavna čast gospodu Nolliju (Luna), čegar glas je sosebno v višini kazal vso mladostno zvonkost in milobo; posebno srečen je bil v ariji šte. 12 z vloženo koloraturno kadenco. Nenavaden je bil utis teh dveh krasnih glasov v duetu pred ječo. Gospa Aničeva je namestu obolele gđ. Towarnicke prevzela Azuceno in jo v petji jako korektno, v izgovarjanji posebno razločno in s temperamentom v igri izvedla. Gospod Vasiček se je tudi v mali ulogi „Ferranda“ pokazal kot prvega basista, posebno pa kot izurjenega recitatorja. Kavatino „Srečen oče“ pel je s tako občutno kantileno, da smo se nehoté spominjali na ariji njegovega Rafaela v „Stvarjenji“. Gospod Beneš (Manrico) je arijozni del zopet pel krasno in brez najmanjšega truda jemal visoki B in C; druga

zbornice, čemu pa se je sin njegov pozval baš v avstrijsko gospodsko zbornico. Je povsem nerazumljivo. Zasluge teh novih lordov so v pravem razmerju s zaslugami ministerskega predsednika. Če zasluži knez Windischgrätz, da stoji na čelu naši vladi, potem zaslužio „odlični“ novi lordi, da so bili pozvani v gospodsko zbornico. O priliki razglašanja teh imenovanj se je tudi pokazalo, kako natančno se opravljaja v ministerstvih vsa dela. Uradna „Wiener Zeitung“ je naznanila, da je bil imenovan tudi poljski veleposestnik Ladislav Czajkowski. Mož je bil prijetno iznenaden; dobil je na stotine čestitk, a drugi dan je „Wiener Ztg.“ popravila „tiskovno pomoto“; imenovan ni bil Ladislav, ampak Jan Czajkowski, ta pa ni veleposestnik, ampak predsednik odvetniške zbornice. Izgovor, da je bila to tiskovna pomota, je puhel. Take tiskovne pomote se sploh ne primerajo. Pomota je bila narejena v ministerstvu. Za časa grofa Taaffeja se je tak slučaj dvakrat primeril. To ni drugega nič, kakor staroavstrijski birokratični šlendrijan.

Želje čeških poslancev. V zadnji seji češkega dež. zbora je posl. Barenther utemeljeval predlog nemških poslancev, naj se v kmetskih občinah nvedejo direktne volitve. Pri tej priliki je precizoval zahteve nemškega elementa na Češkem. V imeni pravičnosti je zahteval, naj se dežela tako razdeli, da bodo Nemci ločeni od Čehov, češ, da je to v interesu prebivalstva in uprave. Ustanovita naj se dve narodni kuriji, katerih vsaka bo imela svoj deželni odbor. Pri vкупnih zadevah bi se obe kuriji vкупno posvetovali. Namestništvo bi se razdelilo. — To zahteva Barenther za Nemce na Češkem. Slovenci na Štajerskem tudi ne žele drugega, a če oni oglase svoje zahteve plane nanje ves nemški Izrael.

Francosko ministerstvo. Novi predsednik Faure skuša prikupiti se radikalcem. Naprosil je najprej Brissona, naj sestavi novi ministerstvo. Brisson je odklonil, a priporočal, naj se sestava nove vlade naroči poslancu Bourgeoisu. Ta je pripravljen sestaviti koncentracijsko ministerstvo, a s pogojem, da se izvede njegov finančni program, čegar bistvena točka je progresivna dohodarina, o kateri oportunistički velekapitalisti doslej niso hoteli ničesar vedeti.

Anarhisti na Laškem so se zopet začeli gibati. Javili smo že, da je neki anarhist umoril generalnega prokuratorja pri milanskem apelnem sodišču, Cellija. Drugi dan je policija našla pred palačo kneza Borgonuovo večjo bombo. Prenesla jo je na policijski urad, kjer je eksplodirala in naredila nekoliko, a ne mnogo materijalne škode. Crispi bo te anarhistične zločine gotovo skušal politično fruktificirati, a za dlje časa si ne bo opomogel.

Kitajsko-japonska vojna. Te dni pride najbrž do odločilne bitke. Oba kitajska voja sta združeno se približala Njučvangu, kjer je koncentrovana kitajska vojska. Dne 18. t. m. bila je prva bitka, a kitajski junaki se niso dolgo ustavljali, ampak se spustili v beg. Če se posreči Japoncem, da razženo

pa je z recitativi, pri katerih neznanje slovenskega teksta občinstvo, še bolj pa njega samega silno moti. Gdč G. Nigrinova, gg. Rus, Cirkelbach in Oražen so povoljno izvršili svoje ulogice. Zbor se bo pri drugi predstavi zopet povzpел na svojo navadno višino. Prvemu nunskeemu zboru bo zadostoval prehodni akord na harmoniju, da se ne ponovi nezdoda od zadnjic. (Mimogredje omenjeno, bil bi uže skrajni čas, da se sestra, nadušljiva fisharmonika nadomesti z orglami ali vsaj z dobrim harmonijem.) Moški zbor z nekoliko pridnostjo lahko popravi vojaško pesem v tretjem dejanji; težje je péto pripovedovanje v uvodnem prizoru. Hvalevreden je mezza voce-zbor na samostanskem vrtu. — Orkester je spremljal čisto in diskretno. Uprizoritev je bila našega ličnega gledališča vredna; uprav plastično je bila prirejena vrhna skupina ciganskegaležišča. Kostumi so krasni; pač pa so oni nekaterih moških os eb anahronistični; kajti „Trubadur“ ne igra v šestnajstem nego koncem dvanajstega veka. Teh malih nedostatkov nismo hoteli zamolčati, ker jih je lahko popraviti, da bo predstava dovršena.

„Trubadur“ bo za naše gledališče lep kos vsakdanjega kruha, to je dokazalo veselje, s katerim ga je vsprejelo občinstvo, in navdušenje, s katerim je ploskalo vsem izvršujočim umetnikom. Veselimo se že na njega prihodnjo predstavo. K.

to poslednjo kitajsko vojsko, potem se jim Kitajska ne more več upirati.

Dopisi.

Iz II. Bistrice, 17. januarja (Razno-terosti.) Kakor Vam je že znano, ustanovili smo pred nekolikimi meseci gasilno društvo, katero kaj lepo napreduje nabavili smo že dve brizgalni in sicer jedno za Bistrico, drugo za Trnovo. Društvo je sedaj popolnoma uniformirano. Brizgalni in vso drugo pripravo smo pod prav ugodnimi pogoji kupili na Češkem. Delo hvali mojstra. Tudi naša na novo ustanovljena posojilnica izvrstno napreduje. Dal Bog, da bi ubozega kmeta trpina, kateri je posebno v naši okolici globoko zadolžen, rešila iz te stiske. Veselic bodemo ta predpust dovolj imeli. Prvo veselico smo že popisali. Omeniti moram, da je bilo dosti dam, vreme zelo slabo in ni bilo mogoče, da bi nas počastili tujci s svojim pohodom. Tembolj se pa tega nadejamo v nedeljo 3. februarja. Dne 17. februarja priredi pa tukajšnje gasilno društvo predpustno veselico z prav srečno sestavljenim vzporedom. Predpustno nedeljo bode, kakor običajno, maskerada. Včeraj dne 16. t. m. zgodila se je grozna nesreča na železnici pri Mali Bukovci (pri postaji Bistrica-Trnovo.) Čuvaj iz Male Bukovice (čuválnica št. 16) šel je ravno po tiru, kar prihrumi za njim sama lokomotiva. Najbrž ni radi burje slišal ropota mašine, lokomotiva ga zgrabi ter mu odtrga desno roko in levo nogo. Reveža so našli pozno po noči mrtvega na tiru, zapustil je vdovo s 5 malimi otročiči.

„Slovenska Matica“.

101. odb. seja, dne 16. prosinca 1895.

Navzočni: Gg. Fr. Levec (predsednik); P. Grasselli, Fr. Hubad, dr. J. Janežič, A. Koblar, A. Kržič, dr. Fr. Lampè, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, S. Rutar, dr. J. Starè, F. Stegnar, J. Šubic, A. Tavčar, J. Vavrù, Fr. Wiesthaler, V. Zupančič in A. Žumer (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 19.

Predsednik konstatuje sklepčnost pozdravi navzočne odbornike, v prvi vrsti v Ljubljano preselivšega se ravnatelja Fr. Hubada.

Zapisnik o C. odborovi seji, ki sta ga pregledala odbornika V. Zupančič in A. Žumer, se odobri brez ugovora.

Na ogled sta zapisnika o sejah gospodarskega odseka z dne 28. junija 1893. in književnega odseka z dne 9. prosinca 1894. l.

Današnjemu zapisniku bosta overovatelja odbornika dr. Janežič in dr. Požar.

Iz predsedništva se vzame na znanje, da je stopila Matica v književno zvezo z Ossolinškega zavodom v Lvovu, prejemši 135 knjig, in da je ministerstvo za nauk in bogočastje odobrilo Bezenškovo „Slovensko stenografijo“, Maticino založno knjigo, za poučevanje v slovenskem jeziku na srednjih šolah.

Matica sta pri Cigaletovi slavnosti dne 26. avgusta 1893. v Črnem vrhu zastopala predsednik in tajnik; slavitelje Einspieler-Sloškove dne 24. oktobra 1893. l. v Celovcu je Matica brzojavno pozdravila.

Iz gospodarskega odseka se vzame na znanje, da se je pogojno volilo po pokojnem dekanu-kanoniku Žuži po zaslišanji zaupnih mož odklonilo, ker ni bilo upanja, da bi se moglo iztirjati, in da se je neki meniški dolg sodno izterjal.

Odobri se brez ugovora poročilo o hišnih popravilih in zanje potrebnih troških ter o tiskarniških računih za l. 1894.

Za preteklo leto izda Matica štiri knjige v obsegu 7—9 tiskovnih pól, torej toliko, kakor dozdaj še nikoli. Društveniki prejmo: A. Letopis za l. 1894. Uredil prof. A. Bartel. (S podobo predsednika Marna). Knjiga obsega 27 $\frac{1}{2}$ pól, tiskala jo je „Narodna tiskarna“. Cena posameznim izvodom 1 gld. 30 kr. B.) Zgodovina slovenskega slovstva. I. del. Spisal prof. dr. Karol Glaser. Knjiga obsega 15 pól; tiskala jo je „Katoliška tiskarna“. C.) Doneskik zgodovini Škofje Loke in njenega okraja. Spisal prof. dr. Fr. Kos. Knjiga obsega 23 $\frac{1}{4}$ pôle; tiskala jo je tiskarna J. Blaznikovih naslednikov. Cena posameznim izvodom 1 gld. Č.) Ant. Knezove knjižnice I. zvezek. Uredil prof. Fr. Levec. Knjiga obsega 12 $\frac{3}{4}$ pól; tiskala jo je v zmyslu oporoke „Narodna tiskarna.“ Cena posameznim izvodom samo 40 kr. — Prve in tretje knjige se je tiskalo po 2700, druge 3000, zadnje, ker je namenjena tudi nedruštvenikom, 3500 izvodom. Vse knjige so dotiskane ter se začno razpošiljati okolo 20. t. m.

Odobre se brez ugovora na grad e pisateljem, urednikom, revizorjem in korektorjem zgoraj omenjenih knjig kakor jih je nasvetoval književni odsek.

Poročilo književnega odseka o knjigah za l. 1895. se soglasno odobri. Matica izda za letos: A.) Letopis za leto 1895., katerega uredi prof. A. Bartel. Tvarina je knjigi do malega že zbrana. B.) Zgodovina slov. slovstva II. del. Spisal dr. K. Glaser. C.) Ant. Knezove knjižnice II. zvezek. Glede četrte knjige, za katero je raznovrstna vsebina že na ponudbo, se književni odsek še ni odločil.

Po predlogu ravnatelja Šubica se sklene, naj se Matica obrne do visokega c. kr. naučnega ministerstva zaradi podpore, ker uživajo podobna društva drugod redne državne podpore.

Sklene se, da Matica izdaj v letošnjem „Letopisu“ pregled o delovanji v tretjem desetletji in da sestavi ta pregled tajnik.

Ker o sedanjih pisarničnih prostorih za odboro ve seje pretesni, bo odbor odslej vsled prijaznosti gospoda župana P. Grassellija imel svoje seje v mali posvetovalnici na magistratu, kar se hvaležno vzame na znanje.

Izreče se zahvala odborniku Šubici in podpredsedniku dr. Lampetu, ker sta poskrbela za to, da dobé Maticine knjige ličnejšo vnanjost.

Po nasvetu predsednikovem se izreče zahvala presoje valcem rokopisov, odbornikom Bartel, Koblar, Kržič, dr. Lampe, dr. Lesar, dr. Požar, Rutar, A. Tavčar, Wiesthaler, V. Juvančič, ki so imeli kot udje književnega odseka vzlasti preteklo poletje in jesen več dela in so to delo vestno in uspešno izvršili.

Na znanje se vzame, da je prof. Leger v Parizu, kateremu je Matica poslala več založnih knjig, ocenil Maticino delovanje v francoskem listu: „Revue critique“.

Zapisnikarjevo poročilo poverjeništvih, književnih darilih, društvenikih in o knjižnici se vzame na znanje. Nove poverjenike so dobila: Selca, Vransko, Ormož, Velikovec, Devin, Št. Jurij ob južni železnici; imajo jih pa dobiti: Borovlje, Brežice in Kamnik. Novi poverjeništvu sta se osnovali za: Čepovan in Škofjo Loko. Za pódarjene knjige je prejela „Matica“ več zahvalnih pisem in javnih zahval. Knjižnici je prirastlo od zadnje 338 knjig, zvezkov in časopisov: 50 vsled daril, 5 po nakupu, 277 po zameni, in sicer 137 poljskih, 77 ruskih, 57 čeških, 35 slovenskih, 14 hrvaških, 5 bolgarskih, 4 angleške, 3 francoske, po 2 srbski, sorbski in nemški. Za l. 1893. je plačal 2101 letnik, za l. 1894. dozdaj 2195; le peščica jih je še na dolgu. Od zadnje seje so pristopili društvu na novo 204 društveniki, in sicer 3 ustanovniki, 195 letnikov in 6 naročnikov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. januarja.

— (Deželni zbor kranjski) bode imel svojo VI. sejo jutri tore k dne 22. t. m. Na dnevnem redu so rešitve raznovrstnih prošenj in poročila upravnega odseka o načrtu novele k zakonu z dne 23. avg. 1877, za obdelovanje močvirja, o pospeševanju vinoreje na Kranjskem itd.

— (Gostovanje hrvatskega umetnika v Ljubljani.) Jutri nastopi na našem slovenskem odru gospod Vaclav Anton, član nar. zem. kazališta v Zagrebu kot gost. Slavni hrvatski umetnik je pri našem občinstvu še od njegovega lanskega gostovanja v najboljšem spominu in zasluži naša marljiva intendantca posebno priznanje, da ga je zopet pridobila za gostovanje v Ljubljani. Gospod Vaclav Anton nastopi dvakrat na našem odru in sicer jutri in v četrtek kot Celestin v Mamzelle Nitouche, koje nlogo šteje mej svoje najbolje. Gospod Vaclav Anton ni samo prvi komik na zagrebškem narodnem gledališču temveč tudi izborni pevec. Njegov obširni repertoar obseza vse glavne komične uloge v moderni opereti in tudi kot operni pevec in režiser opere slove v Zagrebu kot neprecenljiva moč. Dočim je imelo naše občinstvo lansko leto priliko občudovati njegove vrline v veseloigrji, videlo ga bode sedaj v njegovem pravem elementu, to je v opereti. Občinstvo opozarjamo toraj na ta izredni užitek ter se nadejamo, da bode na primeren način izkazalo svoje simpatije dičnemu hrvatskemu umetniku.

— (Slovensko gledališče.) Naš zaslužni režiser in prvi ljubimec g. Josip Anić si je za svoj častni večer izbral ženskemu spolu zelo priljubljenega „Fužinarja“ in prevzel v njem glavno ulogo. G. Anić je ta ozbiljni značaj razumno proučil in spretno igral s primernim stopnjevanjem, ki je svoj vrhunec doseglo v velikem prizoru s Klaro. Gospica Slavčeva je prvokrat igrala ponosno Klaro, in sicer z odličnim uspehom. Z izrazovito mimiko in krčevito igro je pogodila zatajevanje svojih pravih čutil in prvem in drugem dejanji, z veliko energijo izvedla svoj nastop z Athenaído; najbolj gromovito pohvalo pa si je zaslužila s strastno igranim prizorom koncem prve podobe četrtega dejanja. Gospa Aničeva je igrala Athenaído z elegantnim nastopom in govorila s finim pointovanjem; vender se nam zdi, da bi bila še boljše na svojem mestu kot markiza. Srečno nameščene so bile uloge aristokratske umerjene markize z gospo Danilo vo, prizrčne in vesele Suzane z gč. Polakovo in živahne baronice de Préfont z gč. M. Nigrinovo. Gospoda Verovška „Moulinet“ je večkrat vzbujal veselost; a „njegova sredstva mu pripuščajo“, da bi bil lahko celo ulogo z jednakomernim uspehom igral. Prav dober

in prikupen je bil g. Lovšin, dobra tudi gg. Orehek in Podgrajski; vojvoda de Bligny je besede in stavke prerad ponavljal. Zopet več novih in krasnih toalet. Občinstvo je gospoda beneficijanta pri nastopu s ploskanjem vzprejelo in ga odlikovalo ves večer. Po drugem dejanji dobil je g. Anič od Hrvatov v Ljubljani živečih lep lovrov venec s trakovi v hrvatskih barvah. S svojo vestnostjo in marljivostjo kot igralec — g. Anič je nastopil v vseh dramatičnih predstavah razven Pariškega stopača in Diogena, in sicer večinoma v prvih ulogah — in s svojo spretnostjo kot režiser zaslužil si je hvaležno simpatijo, katero mu je sinoči dokazalo slovensko občinstvo. K.

— (Čitalnica ljubljanska.) Ker bosta preselitev v nove prostore v „Narodnem domu“ in pa s temi prostori združena potreba novega pohišstva prouzročili društvu mnogo izrednih troškov, sklenil je odbor narodne čitalnice ljubljanske v sporazumu z društvom samimi opustiti letos nameravani Vodnikov ples dne 16. februarja t. l. v prostorih starega strelišča. S tem se razveljavijo ob enem že na društveni razposlana naznanila letošnjih predpustnih veselice.

— (Veliki pevski večer) zbor „Glasbene Matice“ izvršil se je kaj sijajno. Koncert se je prav posrečil, še bolj pa se je obnesel ples, kateri je zbral nad 100 parov v naročje Terpsihorino. Daljše poročilo smo radi pomanjkanja prostora odložili za jutrišnji list.

— (Umrli je) v 65. letu svoje dobe v Ljubljani in bil danes pokopan gosp. Anton Kolnik, hišni posestnik in mnogoletni bivši gledališki mojster v starem pogorelem deželnem gledališču.

— (O starinskih izkopavanjih) je poročal v zadnji seji centralne komisije za umetnostne in zgodovinske spomenike gosp. Jernej Pečnik, in sicer o velikih uspehih pri izkopavanjih v Št. Petru poleg Novega mesta in v Novem mestu in na gori sv. Magdalene pri Šmarji.

— (Cvetoče marjetice in trobentice) je našel in nam poslal g. D. Lušin v Loškem potoku, ki vsled visoke nadmorske višine slovi kot nekaka Sibirija.

— (Snega) je bilo letošnjo zimo malo kje toliko kakor na Kranjskem. V Ljubljani je dosegel višino 75 cm, v Kranju in v Kamniku celo 79 cm, v drugih krajih pa od 24 do 68 cm. Zemlja je bila v Kranju zmrzla 20 cm globoko, v Kamniku pa 13 cm. Južno in deževno vreme poslednjih dni pa je povsod pobralo sneg prav izdatno. Po mestu ga po strehah ni prav nič več.

— (Šolska dobrotnica.) Iz Šiške se nam piše: Preteklo soboto ob 2. uri popoldne iznenadila je že v tretje blaga gospa Ana Juva nčičeva, Šišensko šolsko mladino z lepim in bogatim božičnim drevesom. Ob določeni uri bilo je zbranih v šolskem poslopju do 170 otrok, ki so željno pričakovali lepih daril. Obdarila je otroke z obleko, obuvali, jedili in raznimi šolskimi potrebami. Kakor druga leta, tako se tudi letos ni ustrašila blaga gospa ne truda ne potov nabirati darov za uboge otroke, za kar jej je hvaležen vsak mladino ljub.

— (Nova posojilnica) se je danes, kakor se nam brzojavno poroča, ustanovila v Št. Jerneju na Dolenjskem.

— (Ponesrečen železniški čuvaj.) Minuli teden je povozila lokomotiva blizu postaje Trnovo na Reški progi južne železnice 53letnega čuvaja Antona Gosarja. Žena in hči ponesrečenega sta ga našli mrtvega na tiru, odkoder se je truplo preneslo v mrtvašnico v Trnovem.

— (Za slovensko gimnazijo v Celju) sklenila je peticojo na državni zbor tudi občina Ponkva pri Šmarju.

— (Sreča v nesgodi.) Mej postajama Pasja vas in Skale na železniški progi Celje-Velenje zgrabila je lokomotiva sani nekega kmeta, ki je hotel še pred vlakom čez tir. Sreča je hotela, da so se sani samo prevrnile, ne da bi bil poškodovan kmet ali njegova konja. Tudi lokomotiva ni trpela škode.

— (Konfiskacija.) Zadnja številka „Soče“ je bila zaplenjena zaradi članka, v katerem so se primerjale istrske homatije s češkimi. Uredništvo je priredilo drugo izdajo.

— (Erjavčeva obletnica.) V spomin pokojnemu slovenskemu pisatelju prof. Erjavcu je bila dne 16. t. m. v Gorici sv. maša, katere se je udeležila ostala Erjavčeva rodbina in mnogo rodoljubov. Grob Erjavčev se je okrasil z lepim svežim vencem in so sorodniki darovali primerno vsoto za Slogine zavode.

— (Laškega župana slovenska mati.) Sedanji župan goriški je fanatičen Lahon, čegar sovraštvo do Slovencev presega vse meje. Mati njegova je pa slovenskega rodu. Doma je iz Solkana. Seveda se je popolnoma poitalijančila in da že

veliko let ni zinila slovenske besede. Sedaj pa je močno bolna in — po tolikih letih — govori spet slovenski. Stvar je malenkostna na sebi, a karakteristična za „pristnost“ italijanstva gospoda župana Venuttija.

— (Tržaška odvetniška zbornica) se je v soboto zopet sešla na izreden občni zbor, katerega se pa slovenski odvetniki niso udeležili. Laški gospodje so sklenili protestovati pri ministerstvu zoper naredbo o sestavljanju porotniških list. Sprožila se je tudi misel, naj bi noben odvetnik ne šel v Rovinj zagovarjat, dokler se imenik porotnikov ne bo spet sestavljal po prejšnjih principih, a ta nasvet se je z ogromno večino odklonil, ker bi zadela laške odvetnike tam, kjer so najbolj občutni — v žepu.

— (Laški izgredi.) Lahi v Gratišču pri Pazinu so te dni demonstrovali zoper izvolitev dra. Trinajstiča županom pazinskim s tem, da so razgrajali po ulicah, klicali slavo Italiji, sramotili Avstrijo in končno pobili župniku Gabrijelčiču okna. Ko je bil ves škandal pri kraju, prišli so orožniki in aretovali dva najhujša kričača.

* (Hči vojvode.) V Belemgradu je te dni umrla 100 letna starka Jovanka, hči vojvode Vase Čarapiča, najhrabrejšega mej soborilci Karagjorgjeviča. Bila je poslednja svedokinja one dobe, v kateri se je polagal temelj sedanji Srbiji. Hči junaka je živela v siromaštvu ob pičli pokojnini, ki jo je dobivala od države.

* (Grozen trojen umor.) Ko se je te dni vrnil v Miškolec tamošnji industrijalec Karol Tseithe s potovanja, našel je svojo 19 letno soprogo, ki je bila znana zaradi njene lepote, potem jedinega otroka in 17 letno služkinjo umorjene. Stanovanje je bilo vse oplenjeno. Trupla nesrečnih žrtev divje pohotnosti so bila vsa razsekana. O storilcih še ni sledu.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Vesela družba „prepirajočih se durakov“ v Ljubljani 10 kron za Velikovo šolo. — Živelci rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Dramatičnemu društvu je pristopil kot ustanovnik gosp. Ivan Valenčič, veleposestnik v Trnovem na Notranjskem.

Brzojavke.

Dunaj 21. januarja. Danes zjutraj se je cesar vrnil iz Budimpešte.

Dunaj 21. januarja. Namesto umrlega barona Sommaruge kandidirajo tukajšnji prusofili Schönererja.

Lvov 21. januarja. Drž. posl. Lewakowski je sklical včeraj voliški shod, na katerem so se primerili burni prizori. Lewakowski je ostro napadal vladu, koalicijo in poljski klub. Pristaši koalicije so mu očitali, da deluje zoper narodno solidarnost, a velika večina volilcev mu je izrekla zaupanje.

Budimpešta 21. januarja. Poslanska zbornica je v današnji seji volila predsednikom bivšega pravosodnega ministra Szilagyija. Szilagyij je dobil 201 glas, kandidat neodvisne stranke Justh 143 glasov.

Peterburg 21. januarja. Ruski veleposlanik na Dunaji knez Lobanov je imenovan veleposlanikom v Berlinu.

Rim 21. januarja. Listi poročajo, da je vlada sklenila razpustiti zbornico in da je kralj že podpisal dekret, s katerim se zaključijo zasedanje.

Pariz 21. januarja. Bourgeois še ni mogel sestaviti ministerstva in sicer zaradi svoje zahteve glede finančnega programa.

Berolin 21. januarja. Iz Aten se javlja, da je grški kralj sklenil odpovedati se kroni.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Nov propis glede olajšave prejemanja soli za živino o napravi dopuščenih skladišč za živinsko sol.** Ravnokar izdana številka 244 državnega zakonika, oziroma številka 50 ukaznika finančnega ministerstva iz leta 1894 obsega novo naredbo c. kr. finančnega ministerstva z dne 28. decembra 1894. l. o dobavi soli za živino po znižani ceni. Dočim zadeva prvi oddelek te naredbe „skladišča za živinsko sol“, povsem novo napravo, o kateri se bode še pozneje govorilo, se v drugem

oddelku naredbe vsem občinam, za katere bi se v prihodnje ne utegnili napraviti posebna skladišča za živinsko sol in za katere tedaj glede dobave živinske soli po znižani ceni od strani njihovih živino posedujočih poljedelcev v obče dotična dosedanja določila nar-dbe finančnega ministerstva z dne 20. decembra 1893. l. (drž. zak. št. 176, ukaznik finančnega ministerstva št. 57 iz leta 1894.) tudi nadalje še v veljavi ostanejo, ta določila na dvojno stran prav bistveno olajšujejo. — Po § 19. nove naredbe so namreč občinski predstojniki pod v tem paragrafu navedenimi pogoji pooblašteni, potem, ko je naročena pošiljatev živinske soli k njim dospela, uradno zaporo, ki se nahaja na vsaki vreči taiste, v svrhu razdelitve v nji obsežene živinske soli mej za vzprejem te soli opravljene poljedelce sami odvzeti, če v dveh dneh po zglasitvi, da je pošiljatev živinske soli dospela, ne pride k njim nobeden finančni organ, da bi zaporo odvezel. — Še važnejša je v § 18. naredbe dovoljena odprava ustanovitve in naznanila določenega roka za vsako posamezno občino glede naročitve živinske soli po znižani ceni. Doslej je mogla občina naročiti, oziroma prejeti to sol šele od tistega osmih mesecev februarja do vštete septembra počenši, katerega je dotični občini v to določila že naprej pristojna finančna deželna oblast. Vsled tega si je moglo več občin živinsko sol oskrbeti čestokrat šele mnogo pozneje, kot so taisto potrebovale, dočim so prišle marsikatero druge občine, koje bi živinsko sol rade dobile šele v poznejšem času, po vzporedu za dobavo te soli že v kakem prejšnjem mesecu na vrsto. — Po prej navedeni novi določbi smejo od leta 1895 naprej vse občine množino živinske soli po znižani ceni, ki pripada na leto za njihove živino posedujoče poljedelce kadarkoli hočejo mej 1. januvarijem in 15. decembrom vsakega leta naročiti ter je nadalje popolnoma občinskim predstojnikom prepuščeno, določiti za to najprikladnejši čas. Živinska sol, ki se naroči potem od občinskih predstojnikov s posredovanjem oddelka za solna posla c. kr. glavnega ravnateljstva avstr. železnic, se bode oddajala pri od finančnega ministerstva določenih c. kr. zaloga soli po vrsti, kakor so posame na naročila pri teh zaloga dospela, kolikor je mogoče z ozirom na vsakokratne tamkaj shranjene množine živinske soli. Dosedanja določba, po kateri morejo poljedelci jedne občine v razmeri z njihovo tačasno živino nanje pripadajočo množino živinske soli le skupaj in na jedenkrat po predstojniku dotične občine prejeti, pa ostane glede vseh občin, ki se v prihodnje ne pridele morebiti kakemu „skladišču za živinsko sol“, tudi nadalje v veljavi. Ta določba se ni mogla opustiti, ker je za posameznega kmetovalca na leto povprek odpadajoča množina živinske soli po znižani ceni tako malenkostna, da bi bila za kmetovalca mnogo predraga, če bi jo hotel posamezno prejeti iz c. kr. solnih zaloga, ki so večinoma zelo oddaljene in se razun tega tudi že iz opravičnih ozirov ne morejo pečati s prodajo tako malenkostnih količin; kajti le za one tovore živinske soli, ki zavzemajo cel vagon, ali vsaj pol vagona, to je 100 oziroma 50 meterskih stotov, so dovolile uprave avstrijskih železnic znatno znižano vožno ceno. Da se sedaj ta tarifna ugodnost kolikor možno izkoristi in prajemni stroški soli za živino kar najbolj omejijo, je neobhodno potrebno, da se živinska sol prejema za celo leto na jedenkrat in vsaj po občinah, mnogokrat pa, če celo na vso občino odpade manj kot 100, oziroma 50 meterskih stotov na leto, tudi od več občin skupaj, to je „kumulativno“, po predpisih v § 8. odstavek 2. naredbe finančnega ministerstva z dne 20. decembra 1893 l. (drž. zak. št. 176, ukaznik št. 57), iz c. kr. zaloga za sol. Poleg težkoč, ki se protivijo marsikje zjedinjenju več občin na tako skupno prejemanje živinske soli, se ne da tajiti, da mora biti za mnoge kmetovalce težavno živinsko sol na jedenkrat za celo leto naročiti in zanjo odpadajočo kupno ceno naprej pripraviti in položiti. — Da se pride tej neprilicnosti po možnosti v okom, je finančno ministerstvo, — ker za upravo solnega monopola veljavna načela ustanovitve državnih prodajalnic živinske soli poleg vže obstoječih c. kr. zaloga soli ne dopuščajo — v prvem oddelku nove naredbe dovolilo, da smejo samoupravne in poljedeljsko-gospodarske skupščine napraviti pod v onem oddelku navedenimi pogoji „skladišča za živinsko sol“. Potem ni nikake ovire, da one izmej navedenih skupščin, katerim finančno ministerstvo napravo skladišč za živinsko sol dovoli, vzdržujoč svojo odgovornost in jamstvo nasproti finančni upravi za izpolnjevanje predpisanih pogojev ustanovitve in oskrbovanje, oziroma vodstvo dotičnih skladišč za živinsko sol (morebiti ponudbenim potom) prepusté drugim osobam, zlasti tudi trgovcem, kateri bi bili za to pač najbolj sposobni in bi tudi gotovo radi bili pripravljani, žrtvovati za ustanovitev in opravljanje skladišča živinske soli potrebna denarna sredstva, vže zaradi tega, ker bi s tem razširili krog svojih naročnikov. Ustanovitev skladišča živinske soli bode kmetovalcem njemu prideljenih občin v tem oziru na korist, da si bodo živinsko sol v oni zalogi do vsakemu posameznemu na leto odmerjene množine mogli oskrbeti, oziroma nakupiti o vsakem času v poljubnih delnih količinah, kakor druge gospodarske potrebščine. Tudi je pričakovati, da se bode živinska sol v zaloga oddajala kmetovalcem po kolikor mogoče nizkih ce-

nah, ker zaloge taisto lahko prejemo z najnižjimi prevoznimi stroški in ker bodo skupščine, kojim se je ustanovitev skladišča dovolilo, gotovo zavemale gospodarskemu prospehu popolnoma ustrežajoče stališče. Z ozirom na vse te z ustanovitvijo takojšnjih skladišč za živinsko sol združene udobnosti in olajšave glede dobave živinske soli po znižani ceni se mora le željo izreči, da bi se poklicane samoupravne posebno pa poljedeljsko-gospodarske skupine v korist živino posedujočih kmetovalcev in v prosep domače živinoreje za njim izročeno vravnava c. kr. dopuščenih skladišč živinske soli v celi deželi na vso moč potrudile in v vsakem sodnem okraji najmanj jedno tako skladišče ustanovile, pri čemer jih bodo pristojna finančna oblastva najkrepkajše podpirala.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 47. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 633

Kot gost g. **Vaclav Anton**, režiser nar. zem. hrv. kazališta v Zagrebu.

V torek, dne 22. januarja 1895.

Četrlikrat:

Mam'zelle Nitouche.

Opereta v treh dejanjih. Spisala H. Meilhac in A. Millaud. Godbo zložil Hervé. Dirigent g. Hilarij Benišek. Režiser g. Rudolf Inemann.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 24. januarja 1895.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Umrli so v Ljubljani:

19. januarja: Anton Kolnik, posestnik, 64 let, Hrenove ulice št. 9.

V deželni bolnici:

18. januarja: Valentin Uzar, gostač, 60 let. — Marija Renko, gostija, 85 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. jan.	7. zjutraj	740.2	0.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.0	0.8° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	740.5	-2.8° C	sl. vzh.	megla	
20. jan.	7. zjutraj	738.6	-2.8° C	brezv.	obl.	0.50 mm.
	2. popol.	737.5	-4.0° C	sl. jug	obl.	
	9. zvečer	737.2	-4.4° C	sl. jug	obl.	

Srednja temperatura -2.0° in 1.9°, za 0.0° in 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. januarja 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	45	kr.
Avstrijska zlata renta	125	95	kr.
Avstrijska kronna renta 4%	101	45	kr.
Ogerska zlata renta 4%	124	15	kr.
Ogerska kronna renta 4%	98	80	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1054	—	kr.
Kreditne delnice	408	50	kr.
London vista	124	65	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	10	kr.
20 mark	12	20	kr.
20 frankov	9	90	kr.
Italijanski bankovci	46	30	kr.
C. kr. cekini	5	84	kr.

Dne 19. januarja 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 260 gld.	150	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	199	50	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	50	kr.
Ljubljanske srečke	25	25	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	18	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	423	—	kr.
Papirnati rubelj	1	33	kr.

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhodno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbujta slast do jedij, krepí živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres Rim 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Benetke 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Kiel 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Amsterdam 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron Krafft-Ebing, prof. dr. vitez Mosetig-Moorhof, prof. dr. Schanta, prof. dr. Monti, prof. dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich, najbolje priporočevan itd. itd.

To izborna restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam. (1257-18)

Prodaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna Piccolli, Dunajska cesta, dalje lekarna Mayer, L. Groetschel in U. pl. Trnkóczy.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Pavla Hönigschmid, roj. Blasnikova, javlja tužnega srca v svojem, svojih otrok in vs-h sorodnikov imenu prežalostno vest, da je po neskončni modrosti Vsemogočnega njen preljubljeni in nepozabni soprog, oziroma oče, brat, svak in strije, gospod

Viktor Hönigschmid

po večletni, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob 3 1/2. uri popoldne mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predraga umrlega bode v torek, dne 22. t. m., ob 1 1/2. uri popoldne iz hiše žalosti, Mestni trg št. 11.

Svete maše zadušnice brale se bodo v več cerkvah. (72)

Za tiho sočutje se prosi!

Ljubljana, dne 20. januarja 1895.

Emilija Gollob, rojena Stampetta, javi v svojem in svojih otrok Emilije in Frančiške imenu vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tožno vest, da je Vsemogoči njih preljubljenega soproga, ozir. očeta in brata, blagorodnega gospoda

Frančiška Golloba

graščaka na Lesnem Brdu

dne 18. t. m. ob 4. uri popoldne, v 53. letu njega starosti, po kratki a hudi bolezni, poklical k Sebi v boljše življenje.

Zemeljski ostanki predraga rajncega bodo v ponedeljek 21. t. m. ob 10. uri popoldne preneseni na grobišče podružnice na Lesnem Brdu, ondu blagoslovljeni in potem v lastno rakev položeni k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v podružnični cerkvi na Lesnem Brdu in v farnih cerkvah na Vrhniki in v Horjulu.

Dražega rajncega priporočam v blag spomin in molitev. (71)

Lesno Brdo, dne 19. januarja 1895.

Zahvala.

Za dokaze milega sočutja in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu nepozabnega nam strijca

Josipa Juvana vulgo Medičarja

izrekamo vsem tem potom najsrčnejšo zahvalo. Posebno pa se zahvalujemo prečastiti duhovščini, bratovščini sv. Vincencija, zadrugi ljubljanskih izvoščekov, vsem darovateljem krasnih vencev in vsem onim, ki so izkazali blagemu rajnkemu poslednjo čast. (73)

Žalujoči ostali.

Staroznana trgovina z urami

najfinije vrste in po najnižji ceni od zlata, srebra, tule in nikla, repetirk, kalendarskih ur in kronografov, najnovejšega v tableaux-urah, urah z njihalom in drugih urah. Najnižje cene. Popravljanja se izvršujejo najskrbneje. — Prvi in najstarejši optični zavod najfinijih naočal, sočpalcev v zlatu, zlatu-doublé, niklu itd.; največja izbir kukač za gledališče, poljskih binoklov in vseh v to stroko spadajočih predmetov pri (1420-24)

N. RUDHOLZER-ju, Pred rotoviem št. 8.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovic, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prag, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. sjetraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 7. uri 10 min. sjetraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inost, Breginje, Gurib, Ganevo, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovic, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prag, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. sjetraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. sjetraj osebni vlak v Amstetten, Lipsko, Prag, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste Trbiša.

Ob 5. uri 19 min. sjetraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipsko, Prag, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Paris, Ganevo, Guriba, Breginje, Inost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Linc, Pontabel, Trbiša.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak v Dunaju, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. sjetraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 9. uri 21 min. sjetraj osebni vlak v Dunaju preko Amstetena v Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. sjetraj v Kamnik. Ob 9. uri 05 min. popoldne " " Ob 6. uri 50 min. sjetraj " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. sjetraj iz Kamnika. Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " Ob 6. uri 30 min. sjetraj " " "

Sposobne osebe,

ki hočejo svoj prosti čas izkoristiti in si s solidnim zastopstvom prisluziti na dan

5-10 goldinarjev,

so naprosene, da vposljejo svoje naslove na „Mercantil-Bureau, Zwittsau, Moravsko“.

(38-3)

Rusko mazilo proti protinu

je najbolje sredstvo proti protinu, revmatizmu itd. Lunek stane 1 gld. — Glavno skladišče: S. Rucker, lekarnar v Lovu (Gališka).

Spoštovani gospod! Izrekam Vam svojo najtoplejšo zahvalo za Vaše mazilo proti protinu, katero kaj izborna učinkuje. Pošljite mi še 2 lončka, da bom imel to izborno sredstvo vedno pri roki. (1150-15)

Plasy, dne 20. julija 1894. Jos. Knott.

Št. 1391.

Razglas.

(62-2)

Mestni magistrat ljubljanski naznanja:

1. Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1874, 1873 in 1872 rojenih domačih mladeničev bodo razgrnjeni pri magistratnem tajniku od 19. do všteteja 27. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda, in

a) ako bi kdo izpuščen ali napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§. 31.—34. vojnega zakona navedenih ugodnostij ugovarja in ugovore tudi dokaže

2. Zrebanje onih novačenju podvrženih mladeničev, ki so bili rojeni 1874. leta, vratio se bode dne 28. januarja t. l. ob 11. uri dopoldne v magistratnem ekspeditu. Zrebanja udeležiti se je vsakteremu dovoljeno.

Magistrat dež stolnega mesta Ljubljane

dne 15. januarja 1895.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno olje iz kitovih jeter.

(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojnasteklenica 1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld. (1229-13)

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.